"ROBOTCHYJ NAROD"
(The Working People)
The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party,
Affiliated with the S. D. Party of Canada.
Published semi-weekly by
The Executive Committee of the U. S. D. P. of Canada
at 873 Main St. Winnipeg, Man.

D. Moysiuk, Managing Editor and Manager.
Phone St. John 1465
Subscription $2.50 per year.

"РОБОЧИЙ НАРОД"
одинока в Канаді і найстарша в Америці соціял-демократична часопись, орган Укр. Соц. Дем. Партії в Канаді.
Виходить два рази на тиждень.
За редакцію і адміністрацію відвічає Д. Мойсюк.

Річна передплата на "Р. Н." в Канаді і Злуч. Державах виносить $2.50.

ПЕРЕДРУКИ ДОЗВОЛЕНІ ЗА ПОДАНЕМ ЖЕРЕЛА.

Рукописий не звертає ся.

ЗА ОГОЛОШЕНЯ РЕДАКЦІЯ "Р. Н." НЕ ВІДПОВІДАЄ.

При зміні адреси треба подати стару і нову адресу і долучити за зміну 10ц.

Адреса до "Р. Н." така:
"ROBOTCHYJ NAROD"
Box 3658, Winnipeg, Man.

ПЯВКИ І ДЕМОРАЛІЗАТОРИ НАРОДА.

В "звіті з нарад перших довірочних зборів в церковній справі" відбувшім ся недавно в Саскатуні і надрукованім в місцевих укр. попівських ґазетах чи таємо слідуючі рядки:

" Бесідник (п. Свистун) дальше заввиває укр. інтеліґенцію і всіх сьвідомих Українців, щоби вони взяли справу церкви в свої руки. Байдужністю вони лиха не направлять. **Знова свободолюбство не стоїть на перешкоді інтеліґентови інтересувати ся церквою, а навіть бути активним членом церкви. Нашій інтеліґенції треба вже раз залишити пересуд, що вільнодумному чоловікови не личить ся брати участи в церковній роботі".**

А що так воно може бути, як говорить п. Свистун, доказом служить се, що вільнодумні панове Свистун, Арсенич, Ферлей і другі орґанізують церкву і отвирають перші збори в справі основаня нової церкви з жонатими попами відсьпіванем "Царю Небесний", а кінчать їх відсьпіванем "Пречистая Діво Мати". (Гляди "Укр. Гол." з 7 серпня с. р.)

Однак, що вільно панови, то го не вільно Іванови. Бо послу хайте лише, що каже на тій самій "довірочній нараді в церковній справі" той самий п. Свистун:

"Ся церква (над котрою має власть Будка) відчужила від себе найкращі елементи народу, зробила нашу інтеліґенцію цілком байдужною до церковних справ, виклика ла нетактовністю свого епис копа і деяких його священни ків загальне невдоволене, **а навіть безрелігійність серед народа".**

Отже... отже — Будкова церква викликала **навіть** безрелігійність серед народа. Що за страшне лихо навістило нас! Навіть витворилась серед народа безрелігійність. Ґвалт! Ратуйте, люди добрі, бо сьвіт валить ся, — репетує п. Свистун.

Але нема в тім нічого страшного, коли інтеліґенція є "свободолюбною", "вільнодумною" а навпаки, вона навіть є пожаданою, вона повинна інтересувати ся церквою, повинна брати участь в церковній роботі, повинна бути активним членом церкви.

Коли інтеліґент є безрелігійним, то його називаєть ся делікатно свободолюбним і вільнодумним, він є дуже порядний чоловік, йому вільно робити всіляку роботу, "народну" і церковну. Коли-ж простий "нарід" — робітники і фармері є свободолюбними і вільнодумними, то їх називаєть ся "страшним" словом — "безрелігійні". І коли та безрелігійність появляєть ся серед народа, то се має бути одним з наших найбільших нещасть, бо п. Свистун каже, що Будкова церква **навіть** викликала безрелігійність серед народа.

Та я запитаю п. Свистуна і других "вільнодумних" інтеліґентів, де вони набрали ся вільнодумности? І чи ся вільнодумність є для них яким нещастєм? І де набрав ся "безрелігійности" нарід? І чому "безрелігійність" народа є чимось для всіх нас таким поганим?

Чому безрелігійний інтеліґент є порядним чоловіком, а навіть пожаданим "народним робітником", а та частина простого народа, котра є вільнодумною і свободолюбною, чому є для нас чимось найгіршим і найстрашнійшим?

Я скажу п. Свистунови і всім його "вільнодумним" інтеліґентам, що безрелігійність, вільнодумність чи свободолюбство (перший вислів п. Свистун при міняє до себе і до інтеліґенції, а два послідних до простого народа) походить з одного і того самого жерела і про се знає дуже добре п. Свистун. Але коли він той самий, так би сказати, духовий стан в інтеліґенції має же похваляє, а у всякім разі толерує, бо-ж він сам є безрелігійним, а в простого народа називає той самий стан найбільшим "народним" лихом, то се треба пояснити слідуючим:

Пан Свистун і другі безрелігійні інтеліґенти хоч самі в нїщо не вірять і з релігійних почувань народа сьміють ся в кулак, вони в той самий час не хочуть щоби простий нарід був свободолюбним і вільнодумним. Вони хочуть бачити той простий нарід темним, забобонним, заголюканим, щоби було легко по нему їздити, щоби можна було жити його кровавим потом, щоби можна було крутити йому голови жонатими попами, "независимими церквами", елевейторами і т. д. і т. д.

Бо і як інакше пояснити закликуване безрелігійної інтеліґенції до "народної" церковної роботи, а бояти ся в той самий час свобідного, вільнодумного народу? Се-ж ясне як сонце!

Ще кілька слів. Безрелігійний Свистун і йому подібні панки отвирають збори відсьпіванем "Царю Небесний" і кінчать їх відсьпіванем "Пречистая Діво Мати". Гидко таке читати. Читаєш і очам своїм не віриш. Як може інтеліґентна людина, "народний провідник" робити те, в що ніколи не вірить, з чого сьміеть ся? Як може людина, що хоче вчити других, хоче вести їх на "праву" дорогу, плювати собі в лице, робити те, з чим вона абсолютно незгідна?

Я не можу собі уявити, до якого степеня така людина мусить бути підлою, коли вона сьвідомо робить те, з чим сама незгідна і з чого сьміеть ся — лише аби замилити очи простому народови, аби його затуманити.

І в нашій Канаді самозванчі "народні провідники" таку роботу роблять і не червоніють зі стиду. Вони мають навіть собі "за честь" таку підлість творити. (Розуміеть ся, їх "честь" судить ся після їх діл). Ради того, щоби між укр. народом в Канаді не поширилось вільнодумство, безрелігійні "народні провідники" закладають для того народа церкви з жонатими попами, сї безрелігійні люди сьпівають "Царю Небесний" і "Пречистая Діво Мати". Гидко таке читати. Читаєш і очам своїм не віриш. Як може інтеліґентна людина, "народний провідник" робити те, в що ніколи не вірить, з чого сьміеть ся? Як може людина, що хоче вчити других, хоче вести їх на "праву" дорогу, плювати собі в лице, робити те, з чим вона абсолютно незгідна?

Я не можу собі уявити, до якого степеня така людина мусить бути підлою, коли вона сьвідомо робить те, з чим сама незгідна і з чого сьміеть ся — лише аби замилити очи простому народови, аби його затуманити.

І в нашій Канаді самозванчі "народні провідники" таку роботу роблять і не червоніють зі стиду. Вони мають навіть собі "за честь" таку підлість творити. (Розуміеть ся, їх "честь" судить ся після їх діл). Ради того, щоби між укр. народом в Канаді не поширилось вільнодумство, безрелігійні "народні провідники" закладають для того народа церкви з жонатими попами, сї безрелігійні люди сьпівають "Царю Небесний" і кінчать їх відсьпіванем